

PROP DE VOSALTRES

Mans Unides i la Mare de Déu de Lourdes

Estimats diocesans:

És un plaer afegir-me a la campanya anual de MANS UNIDES, l'organització de l'Església catòlica per al desenvolupament dels pobles. Durant tot l'any els responsables d'aquesta institució ens recorden les mancances de moltes comunitats de l'anomenat Tercer Món i les possibilitats que tenim per ajudar-los per mitjà de molts projectes de desenvolupament integral. Però el moment central de la campanya és al segon diumenge de febrer i els dies anteriors. Per tant, al voltant del diumenge 14 de febrer es faran col·lectes a les parròquies, peticions als col·legis i als carrers, divendres de sopars solidaris o de dejuni voluntari en diversos locals...

Des dels anys seixanta del segle passat porten recordant —en un primer moment, les dones d'Acció Catòlica i, més tard, ampliat a molts altres voluntaris— que és possible traslladar a diversos pobles de la terra l'ajuda que necessiten. I també que fomentar la fraternitat és una exigència de l'evangeli; que la preocupació pels més desfavorits és un mandat del Senyor; que la lluita contra l'egoisme i l'acumulació de béns permet l'obertura del cor a la universalitat; que no n'hi ha prou atendre només els «nostres», els qui conviuen amb nosaltres, fins i tot sabent que hi ha una saturació de necessitats i de peticions.

La campanya contra la fam al món és una iniciativa singular, de caràcter no governamental i suportada pràcticament amb voluntaris,

febrero 2021

El principio del bien común se convierte en un llamado a la solidaridad y en una opción preferencial por los más pobres.
Papa Francisco

CONTAGIA SOLIDARIDAD PARA ACABAR CON EL HAMBRE

Lu	Ma	Mi	Ju	Vi	Sa	Do
						1
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

12. Día del Ayuno Voluntario.
14. Jornada Nacional de Manos Unidas.

900 811 888 Manos Unidas manosunidas.org

que ha gaudit de gran reconeixement social i ha generat moltes adhesions. L'experiència dels anys passats ha portat a una major professionalització en la concessió de les ajudes: s'ha aconseguit que més del 90% de les donacions arribin directament als necessitats i s'han potenciat projectes de desenvolupament integral que superen el mer repartiment d'aliments. Són ajudes amb gran transparència informativa inicial, amb la comprovació de les pertinents actuacions i amb l'avaluació concreta dels resultats, que es donen a conèixer a la societat i a la resta de les institucions i grups de suport.

Us demano la convenient col·laboració per fer realitat la caritat cristiana que arriba als racons més llunyans i pobres del nostre món. MANS UNIDES i, en concret, la Delegació diocesana de Lleida, necessita no sols l'ajuda material si-

nó persones que disposin de temps i sensibilitat per ampliar el radi d'acció d'aquesta benèfica iniciativa. Sovint molts es pregunten com poden ser més útils als seus germans: aquí en teniu una bella possibilitat. Per als cristians és, a més, una obligació vincular-nos amb accions que actualitzen i concreten l'amor de Jesucrist a tothom, superant les fronteres i les divisions històriques convencionals.

La campanya d'enguany encaixa del tot amb aquests moments tan durs que ens toca viure: CONTAGIA SOLIDARITAT PER ACABAR AMB LA FAM. A la nostra diòcesi ens proposen un projecte concret situat al país centreamericà d'El Salvador, als municipis

rurals de Sant Gerardo i Nuevo Edén de San Juan, que tracta d'atendre joves agricultors amb la creació d'una mena d'escola de capacitació agrària perquè els permeti ajudar al desenvolupament social comunitari.

També el proper divendres 12 de febrer, dia de dejuni voluntari, és a prop de la festa de la Mare de Déu de Lourdes. És una ocasió immillorable per posar a les seves mans els projectes per als més pobres que, units a les peticions pels malalts i impedits, fan un benvolgut conjunt als ulls del Senyor, amatent sempre amb els vulnerables, els últims de la societat. Les restriccions a la mobilitat no faran disminuir la nostra voluntat d'ajuda als altres.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Formació d'Animadors de Comunitat

Es Animadors de Comunitat de la diòcesi de Lleida es van reunir, telemàticament, el 17 de gener per fer un matí de formació.

Mn. Víctor Martínez va exposar el tema de la «lectio divina», amb directrius i reflexions molt interessants, per poder-ho treballar a les comunitats parroquials.

En aquests moments de pandèmia ens hem d'adaptar a circumstàncies noves. Aquestes trobades

ens ajuden a mantenir el contacte amb els nostres companys, i a compartir les inquietuds, alegries i les diferents realitats que estem vivint cadascú de nosaltres. Ens va dir Mn. Víctor que la Bíblia era per llegir-la en comunitat i poder-la compartir amb els germans, per això agraim doblement aquestes sessions formatives.

Equip d'Animadors de Comunitat
del Bisbat de Lleida

CERCA DE VOSOTROS

Manos Unidas y la Virgen de Lourdes

Queridos diocesanos:

Es satisfactorio sumarme a la campaña anual de MANOS UNIDAS, organización de la Iglesia católica para el desarrollo de los pueblos. Durante todo el año los responsables de esta institución nos recuerdan las carencias de muchas comunidades del llamado Tercer Mundo y las posibilidades que tenemos para ayudarles con muchos proyectos de desarrollo integral. Pero es en el segundo domingo de febrero y los días anteriores cuando centran la atención de la campaña. Colectas en las parroquias, peticiones en los colegios y en las mismas calles, viernes de cenas solidarias o de ayuno voluntario en diversos locales... todo alrededor del domingo, 14 de febrero.

Desde los años sesenta del pasado siglo llevan recordando, inicialmente las mujeres de Acción Católica y, más tarde, ampliado a otros muchos voluntarios, que es posible trasladar la ayuda que necesitan a diversos pueblos de la tierra. Y también que fomentar la fraternidad es una exigencia del evangelio. Que la preocupación por los más desfavorecidos es un mandato del Señor. Que la lucha contra el egoísmo y la acumulación de bienes permite la apertura del corazón a la universalidad. Que no es razón suficiente atender sólo a los «nuestros», a los que conviven con nosotros, aun sabiendo que hay saturación de necesidades y de peticiones.

La campaña contra el hambre en el mundo es una iniciativa singular, de corte no gubernamental y soportada prácticamente con voluntarios, que ha gozado de gran reconocimiento social y ha generado muchas adhesiones. La experiencia de los años pasados ha llevado a una mayor profesionalización en la concesión de las ayudas consiguiendo que más del 90% de las donaciones lleguen directamente a los necesitados y potenciando proyectos de desarrollo integral que superan el mero reparto de alimentos. Son ayudas con gran transparencia informativa inicial, con la comprobación de las pertinentes realizaciones y con la evaluación concreta de los resultados, que los dan a conocer a la sociedad en general y al resto de las instituciones y grupos de apoyo.

Os pido a todos la debida colaboración para hacer realidad la caridad cristiana que llega a los rincones más lejanos y pobres de nuestro mundo. Necesita MANOS UNIDAS y, en concreto, la Delegación diocesana de Lleida, no sólo la ayuda material sino personas que dispongan de tiempo y sensibilidad para ampliar el radio de acción de esta benéfica iniciativa. Muchos se preguntan cómo pueden ser más útiles a sus hermanos; aquí tenéis una hermosa posibilidad. Para los cristianos es, además, una obligación vincularnos con acciones que actualicen y concreten el amor de Jesucristo a todos, sin importar fronteras o divisiones convencionales históricas.

La campaña de este año es muy expresiva para estos momentos tan duros que nos toca vivir: CONTAGIA SOLIDARIDAD PARA TERMINAR CON EL HAMBRE. Nos proponen para nuestra diócesis un proyecto concreto situado en el país centroamericano de El Salvador, en los municipios rurales de San Gerardo y Nuevo Edén de San Juan. Trata de atender a jóvenes agricultores, una especie de escuela de capacitación agraria, para que les permita ayudar al desarrollo social del conjunto.

El próximo viernes, 12 de febrero, es el día del ayuno voluntario, cercano a la fiesta de la Virgen de Lourdes. No encontramos mejor motivo que poner en sus manos los proyectos para los más pobres que, unidos a las peticiones por los enfermos e impedidos, hacen un apreciado conjunto a los ojos del Señor que cuida siempre de los últimos. Sabemos de las limitaciones físicas actuales pero eso no disminuirá nuestra voluntad de ayuda a los semejantes.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La parròquia del Carme obre la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que organitza la delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del Bisbat de Lleida va començar el 18 de gener a la parròquia del Carme. La Missa-pregària fou presidida per Mn. Jaume i concelebrada per Mn. Adrià i va comptar amb la participació de Francesca Agustí, delegada diocesana, la presidenta de Vida Creixent, Maria Antònia Faidella, i membres de la unitat parroquial i altres fidels.

«Jesús és cridat i crida els apòstols perquè estimin amb Ell i donin molt de fruit. Nosaltres també som cridats i, per això, hem d'estar units a Ell com la sarment al cep», va dir Mn. Jaume. També es va preguntar si estem ben arrelats al Crist, és a dir, si som portadors de pau i d'unió: «Només per la unió amb Crist i la caritat mútua arribarem a la unió desitjada. Aquest és el lema d'enguany: "Manteniu-vos en el meu amor i donarem molt de fruit" (Jo 15,5-9).»

Així ho van demanar a les pregàries: «Pare, que tots siguem u». També van pregar per l'ànima de Fernando Jové, pastor de l'Església evangèlica de la Bíblia Oberta, i pel P. Ramon Fabregat, jesuïta missioner, per la unitat que van procurar.

La celebració va acabar amb el cant-pregària «On hi ha caritat i amor allí hi ha Déu» i amb el desig de disposar-nos a treballar per la unitat: «Formant unitat ens reuneix l'amor de Crist...». Una vida unida en l'amor de Crist pressuposa un camí de mútua acceptació i de reconciliació. Crist desitja que siguem u, com Ell és u amb el Pare.

«Cuidem-nos mútuament», lema de la Jornada Mundial del Malalt

El proper 11 de febrer, festivitat de Nostra Senyora de Lourdes, se celebra la Jornada Mundial del Malalt amb el lema «Cuidem-nos mútuament».

El departament de Pastoral de la Salut, dins de la Subcomissió Episcopal d'Acció Caritativa i Social, ha editat els materials per a aquesta campanya que té dos moments durant l'any: l'11 de febrer, és el Dia del Malalt, de caràcter mundial, i el 9 de maig, la Pasqua del Malalt.

El missatge del papa Francesc, que es va fer públic el passat 12 de gener, destaca la importància d'aquest moment per brindar una atenció especial a les persones malaltes i a qui cuiden d'elles, tant en els llocs destinats a la seva assistència com en el si de les famílies i les comunitats.

En particular, senyala, a les persones que pateixen en tot el món la pandèmia del coronavirus, així com als més pobres i marginats.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La guerra és la negació de tots els drets i una dramàtica agressió a l'ambient. Si es vol un veritable desenvolupament humà integral per a tots, s'ha de continuar incansablement amb la tasca d'evitar la guerra» (6 de novembre).

@Pontifex: «Tots podem donar sense esperar alguna cosa, fer el bé sense exigir-li tant a aquesta persona que un ajuda. És el que Jesús deia als seus deixebles: "de franc ho heu rebut doneu-ho també de franc" (Mt 10,8)» (7 de novembre).

@Pontifex: «Una fe que "obra per mitjà de la caritat" (Gal 5,6) és el llum lluminós amb el qual podem travessar la nit més enllà de la mort i arribar a la gran festa de la vida» (8 de novembre).

@Pontifex: «La societat s'enriqueix amb el diàleg entre ciència i fe, que obre nous horitzons al pensament. Els progressos científics han de ser il·luminats amb la llum de la fe, perquè respectin la centralitat de la persona humana» (10 de novembre).

VIDES DE SANTS (XI)

Sant Blai

També anomenat Blasi, del grec Βλάσιος o del llatí Blasius. Va néixer a Sebaste, actual Sivas (Turquia) al segle II després de Crist. Va ésser un metge, veterinari i físic anacoreta, fill d'una família benestant, una feina que compatibilitzava amb el càrrec de bisbe de la seva població natal on evangelitzava a la gent.

tó i martiritzat amb un aparell de cardar la llana, similar a una gran pinta amb pues de ferro. Tot i el sofriment, continuà amb la tasca de metjar malalts. Posteriorment, el llençaren a un estany, emperò Blai va senyar-se i l'estany es va tornar sòlid com una roca.

Finalment, va ésser decapitat. Blai és l'auxiliador del mal de coll i

el patró dels otorrinolaringòlegs. A la vegada, com que era un bon manescal, en països com Rússia, és el patró del bestiar. Per un altre costat, també és el referent dels cardadors de llana i dels que la comercialitzen.

En la seva iconografia, apareix representat amb el bàcul de bisbe, dues espelmes creuades, un estri de cardar, o un porc. Les espelmes, que representen les que li portava la pobra vídua a la presó, s'empren en l'acte de benedicció de faringe, l'endemà de la Candelera.

Una invocació al sant contra el mal de gola i els mals respiratoris és: «Sant Blai gloriós, lleva'm la tos». Pel seu sant es beneeixen aliments per guarició de persones i animals. La seva festivitat se celebra cada 3 de febrer.

Josep Maria Corretger Olivart

L'any 316 fou enviat a Sebaste el governador Agrícola de Capadòcia, que sota les ordres de l'emperador Licini I, havia d'eliminar cristians. Els soldats d'Agrícola, en un dia de caça, fitaren molts animals agrupats. Les bèsties havien anat a cercar la benedicció i l'ajuda sanitària de Blai, a l'interior d'una cova al mont Argeu, actual Erciyes. Els soldats no pogueren capturar cap animal, en canvi, s'emportaren a Blai. De camí a la presó, va guarir a un infant que una mare li havia portat mort, ja que s'estava ofegant perquè tenia una espina de peix enganxada a la gola. Amb una ordre també va fer que un llop deixés estar un garrí que s'estava cruspint i que havia furat a una pobra vídua. Aquesta, en senyal d'agraïment, li portà pa i el cap del porcell per alimentar-se, a més de dues espelmes per tal que no estigués a les fosques. Des de la presó, no parava de guarir malalts. Segons la llegenda, Blai fou colpejat amb un bas-

La Conferència Episcopal anima a firmar el testament vital

La Conferència Episcopal anima els fidels a firmar el testament vital per dues raons: per un costat per evitar que trepitgin **la dignitat i la llibertat de la persona incapacitada** que comporta la llei de l'eutanàsia.

I per l'altra, per ajudar a **humanitzar el procés de mort amb una assistència humana material i espiritual**, establint una línia que doni espai a una veritable aliança terapèutica entre el metge competent, els familiars i/o els eventuals representants que no hauria de ser tras-

gredida. Amb el testament vital s'especifica que no es vol l'acarnissament terapèutic o accions terapèutiques sense esperança, ni l'eutanàsia entesa com a mesura adoptada per accelerar la mort. D'aquesta manera queden garantides les cures mínimes de suport vital, com el menjar o el beure, mentre es consideri raonablement útil.

Més informació a <https://conferenciaepiscopal.es/que-es-el-testamento-vital>.

Nomenaments

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat el següent nomenament:

• **Mn. Santiago Mataix Gabaldón**, nomenat capellà del Cementiri municipal de Lleida, amb data 08.01.21.

REFLEXIONS

De la fe heretada a la fe acceptada

Als cristians ens ha arribat la gran onada de l'abandó de la fe. Més enllà de les campanyes que promouen l'apostasia col·lectiva, ens enfrontem a l'autenticació de la nostra fe. Primer cal anar comprovant que tot aquell que ha rebut el baptisme ha pres consciència de tenir fe. Després que aquesta fe sigui la cristiana. I, a més, cal concretar que es vulgui professar en el si de l'Església catòlica. Són tres decisions que, majoritàriament, les van prendre per nosaltres quan érem petits.

La fe heretada no és acceptada per la majoria de cristians actuals. Són moltes les mares i pares que s'han cregut la moda que el nen o la nena ja triarà si es vol batejar o no quan sigui gran. D'entrada aquesta postura neoliberal trenca el fonament de la transmissió de la fe. Ja no és un fet habitual que la fe es consideri una necessitat vital, com ho és portar el nen a l'escola o que rebi la visita continuada del pediatre. Per això la imposició de la fe no és acceptable.

Però ni ara ni ho hauria d'haver estat mai. Perquè ara arrosseguem les conseqüències nefastes d'aquella vivència de la fe obligada. Ens havíem oblidat que la fe, perquè sigui autèntica i perquè sigui el gran regal rebut, ha de ser proposada i acceptada. Amb aquestes dues qualitats es valora la fe madura. La comunicació d'allò en què creiem ha de néixer de la convicció plena que allò que et proposo és el millor per a mi i desitjo i espero que també ho sigui per a tu.

Necessitem adjuntar a la proposta de la fe les raons clares per les quals aquest regal de la fe és el millor que t'hagin pogut fer. Possiblement no seríem on som si ens haguéssim proposat compartir la fe d'aquesta manera. Però encara hi som a temps: posem-nos al dia, en la transmissió assertiva de la fe.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Jeroni Emilian (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 102 / Mc 7,14-23]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

12. ■ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ santa Eulàlia (patrona de la ciutat de Barcelona), vg. i mr. Sant Gaudenc o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda; beat Josep Olalla Valdès, rel.

13. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731);

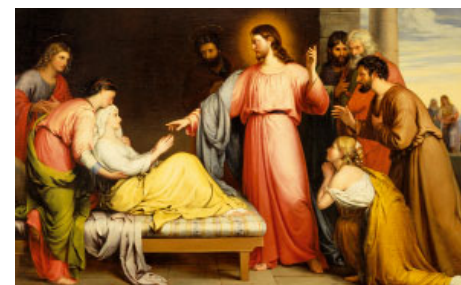
santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina de Spoleto, vg. agustina.

14. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.44-46 / Sl 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

«Va curar malalts de diverses malalties»

La curació de la sogra de Pere (1839), de John Bridges. Museu d'Art de Birmingham (Anglaterra)

El dolor, el sofriment és una constant en la vida de moltes persones; abans i ara. Per això és important veure, a l'evangeli, què fa Jesús. Primer que tot cura la sogra de Simó: *Era al llit amb febre... i ell li va donar la mà i... la febre li desaparegué.* Però no es limita només a la sogra de Simó. *Al vespre li portaren tots els malalts i els endimoniats... ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis.*

La missió de Jesús és alliberar de tot tipus de mal, tant el físic com l'espiritual. Mai Déu no vol que els homes pateixin tot i que aquesta, dissortadament, és la nostra condició humana. Ho veiem també a la primera lectura on Job es queixa amargament: *A mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc.* Tots sabem o imaginem el que és passar les nits sense poder dormir; se'ns fan eternes! Per altra banda gairebé sempre són fruit de greus preocupacions o malalties.

I les paraules finals de Job són molt contundents: *Els meus ulls no tornaran a veure la felicitat!*; expressen el dolor profund de Job.

I Jesús treu tota la seva força de la pregària. *De bon matí quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant.* I d'aquí naixerà també la seva missió: *Anem a d'altres llocs, i també hi predicaré, que aquesta és la meva missió.*

Pau a la segona lectura mostra també la seva preocupació per anunciar l'evangeli: *Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat.* I per això també mostra el seu interès per tots: *Jo soc lliure, no era esclau de ningú però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles m'he fet feble com ells.*

I aquesta és la missió de l'Església i per tant de tots nosaltres: alliberar els nostres germans de tots els mals, de totes les seves mancances; però per a això necessitem trobar-nos contínuament amb el Senyor en l'oració. I no podem mirar les febleses dels altres des de lluny, sinó *fent-nos febles amb els febles, tot amb tots*, essent esclaus de tots.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*
Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo soc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Job 7,1-4.6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha.»

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén. / Reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes. / Humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le hablaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.